

hol a tizenkét apró, csipogó, éhes, kis jószág várta őket, mint mindig: éhesen.

B. Hajós Terézia.

Szeresd az állatot!

Aki bántja az állatot,
Az bántja az Istent,
Mert nekünk az Ő jósága
Teremtett meg minden!

Aki védi az állatot,
Szereti az Istent,
Aki nekünk bölcs kezével
Megteremtett mindent.

Aki bántja az állatot,
Az magát is bántja,
Mert az ilyent, — ha baj éri.
Senki meg nem szánja.

Aki védi az állatot,
Nem is veszi észre,
Hogy az Isten meleg szóval
Megdicséri érte.

Megdicséri, kézenfogja,
Minden léptét védi, —
Ha könnye hull, gondos kézzel
Le-letörli néki.

Móra László.

Fészek az eresz alatt

Egy kis fecskefészek van az eresz alatt. Figyelmesen, gondosan van oda építve, éppen ahol a csepegő gerendája, meg a fal szögletbe futnak. Régen itt van már ez a fészek, körülötte a fal vakolatja lepergett s a szalmafödél széle is nagyon csipkés. Szegény emberek laknak e házban, nem igen jut házcsinosításra. A falu utolsó háza, mellette megy ki a libák poros országútja a faluból, innen kezdődik a hajlós, liliomos kerítés, amelyet meg-megtépáz egy arra menő kis libapásztor, hogy tipegő, apró, zöld-pelyhes libuskáinak vendégséget csináljon. Apró kelyhű, lila virágocskáit méhek látogatják, ezeknek meg mézzel szolgál.

A ház előtt kis kert van, fehér, rácsos kerítés köríti. A kis kertben két nagy akác lombja vet árnyat a nagy piros virágú babbal befuttatott ház elejére. Két kis kerek virágágy közepén rózsafák állnak, az egyik piros, a másik fehér rózsákkal van tele. Néháynak a szirma már le is hullott az illatos rezedák s a félénk árvaszkák közé.

Az udvaron egy öreg tyúk kotyog pittyegő csirkéivel, arra tart, hol egy apró, csengős barika legelészik, nem messze tőle a kósztos kakas — a leghíresebb torku legény a faluban — jár igen kényesen egy sereg tyúk között; nagyokat bök sarkantyus lábával, élesekét kiált, ha valami magra talál. A kis boci is kint van, éppen a kut vályujánál áll, oda bámul a szilvás felé, ahol dus ló-